

Buna ziua, voi incepe acel mail prin a va multumii pentru aceasta sansa, de a imi exprima sincer si direct gandurile si perspectiva. Acest mesaj vine din partea unei tinere de 23 de ani, si prin urmare perspectiva se potriveste cu cea a tinerilor de varsta mea, cei care sunt la inceputul carierelor.

Personal am ales sa studiez Psihologia in cadrul Universitatii Bucuresti, cu toate ca standardele au fost mari (atat din punct de vedere al notelor, cat si al prezentei). Acest lucru m-a facut sa renunt la job-ul meu fulltime pentru ca nu mai aveam cum sa tin pasul cu facultatea, iar in ultimul an, lucrarea de licenta a fost prioritatea. Prin urmare, am fost sustinuta de familie cu toate cheltuielile (aveam un job part time, dar doar mancare imi permiteam de acei bani).

La finalul facultatii parerile au fost foarte impartite, iar majoritatea spuneau ca o formare fara master iti poate oferi sansa sa mergi mai departe, sa profesezi si fara el. Decizia mi-a fost major influentata de faptul ca acum trebuia sa imi gasesc un loc de munca, chiar daca parintii inca ma ajutau.

Am ales formarea si nu masterul pentru ca ma avantaja ca si program (dupa 3 ani am reusit sa ma angajez) dar mi s-a parut si mai benefica din punct de vedere al cursurilor, toate au fost practice - se invata direct ce si cum sa faci (aspect care in facultate nu era indeplinit asa de usor).

In prezent sunt aproape de finalizarea anului doi de formare, si sunt prinsa la mijloc precum colegele mele din cauza acestor neintelegeri. Multe din ele nu au master, sau au master dar pe domenii diferite, sau pe educationala (unele mult mai invarsta decat mine). Prin urmare, vorbesc despre 2 aspecte importante pentru noi: **BANII si TIMPUL**.

Stiu ca unora li se pare ca noi suntem tineri, ca avem viata inainte si multe ocazii de dezvoltare. Din pacate piata muncii s-a schimbat major, parintii mei au avut 2 locuri de munca toata viata, dar un tanar pana ajunge la varsta de 35+ ani, schimba cel putin 3-4 locuri de munca, sau chiar mai multe (daca are noroc sa le gaseasca)

Vorbesc aici despre cei in situatia mea, despre cine isi doreste o oarecare stabilitate materiala si o liniste emotionala, caci gandul de a face un master (si de a pierde inca 2 ani fara un loc de munca) este demoralizant.

Ca si solutie, se poate face ca legea sa fie adoptata pornind de la generatiile urmatoare care termina facultatea (2020-2021) si care stiu totul CLAR inainte sa ia o asemenea decizie. Cei care au optat pentru formare sa fie lasati sa o termine, nu sa fie tentati sa renunte la ea, si sa mearga la master (pierzand astfel banii dati pe 2 ani si locul de munca)

Acestatea au fost gandurile mele, va multumesc din nou,
o zi frumoasa va doresc.